

Dievčatá budú vždy dievčatami. To si tety vždy hovorievali. A o Owensových to platilo dvakrát. Jedinú radu, ktorú jej tety dali, bola, že omnoho jednoduchšie, ako dieťa vychovať, je predísť tomu, aby sa vôbec narodilo. A dokonca aj Gillian, ktorá riskovala, kde sa dalo, chápala, že je v tom kus pravdy.

To Sally bola tá, ktorá robila tetám vrásky na čele. Tá Sally, ktorá varievala výživné večere a následne umývala riad, v utorok chodila na nákupy a vo štvrtok vyvesila čistú bielizeň, aby návliečky a uteráky vždy sladko voňali čistotou. Dobrota podľa nich nebola cnosť, ale len prejav bezcharakternosti a strachu, ktorý sa skrýval za pokoru. Tety verili, že v živote sa treba starať o iné veci ako o chumáče prachu pod posteľou či lístie hromadiace sa na verande. Ženy z rodu Owensovcov nedbali na konvencie. Boli tvrdohlavé a svojvoľné. A tak to malo byť. Ak sa niektorá Owensová aj vydala, zásadne trvala na tom, že si ponechá svoje meno a že jej dcéry budú tiež Owensové. Regina, mama Sally a Gillian, bola obzvlášť nekontrolovateľná. Tety vždy zadržovali slzy pri spomienke na to, ako Regina kráčala večer v podkolenkách po zábradlí verandy a rozhadzovala pri tom rukami, keď vypila priveľa whisky. Možnože bola nerozvážna, ale Regina vedela, ako sa baviť. To bola vlastnosť, na ktorú boli Owensové ženy hrdé. Gillian po mame tú divokosť zdedila, no Sally by nevedela, čo je to zábava, ani ak by si k nej prisadla a uhryzla ju do nosa.

„Vyras si,“ naliehali tety každú sobotu večer, keď Sally sedela schúlená na gauči s knihou z knižnice. „Zabav sa,“ navrhovali jej tenkými, škriplavými hlasmi, ktoré dokázali vypudíť zo záhrady slimáky, ale Sally z gauča dostať nezvládli.

Tety sa snažili, aby bola Sally spoločenskejšia. Tak ako si iní vodili domov zatúlané mačky, ony si vodili do domu mla-

dých mužov. Každú nedeľu usporiadali záhradnú párty, kde podávali sendviče s duseným bravčovým a tmavé pivo vo fľašiach, no Sally len sedela s prekříženými nohami na kovovej stoličke a myslou bola niekde celkom inde. Tety jej kupovali červený rúž a španielsku soľ do kúpeľa. Poštou jej objednávali šaty na večierky, čipkované nohavičky a mäkké čižmy z brúsenej kože, ale Sally dala všetko Gillian. Tá ich na rozdiel od nej využije. Sally aj naďalej v sobotné večery čítavala a vo štvrtky zas prala.

Tým však nechcem povedať, že sa Sally nesnažila zamilovať. Bola hľbavá a dôvtipná, dokázala sa neskutočne sústrediť a chvíľu aj prijímala pozvania do kina, na tanec či na prechádzku okolo jazera v parku. Chlapci, ktorí na strednej chodili so Sally, boli ochromení tým, ako dlho sa dokázala sústrediť na jediný bozk a nedokázali si pomôcť, ale museli premýšľať o tom, čoho všetkého je ešte schopná. O dvadsať rokov neskôr na ňu mnohí z nich mysleli, keď nemali, ale jej nikdy nezáležalo ani na jednom z nich a dokonca si nepamätala ani to, ako sa volali. Nikdy si nevyšla dvakrát s tým istým chlapcom, pretože by to podľa nej nebolo fér. Vtedy ešte verila na spravodlivosť a podobné veci. Dokonca aj v takých zvláštnych a nezvyčajných záležitostiach, ako je láska.

Keď Sally pozorovala Gillian, ako prechádza mestom, musela sa zamyslieť nad tým, či nemá namiesto srdca kus kameňa. Ale v čase, keď dievčatá končili strednú školu, bolo už jasné, že hoci sa Gillian zamilovať vedela, dlhšie ako dva týždne zamilovaná ostať nedokázala. Sally už začínala byť presvedčená, že sú obe rovnako prekliate. A keď vzala do úvahy ich minulosť a výchovu, na tom, že mali v láske také nešťastie, nebolo nič nezvyčajné. Koniec-koncov, tety mali

ešte vždy na sekretároch fotografie mladých mužov, ktorých kedysi milovali. Boli to bratia. Mali v sebe príliš veľa hrdosti na to, aby sa počas búrky na pikniku ukryli dnu. Blesk ich zasiahol na mestskom trávniku, kde ich aj pochovali. Teraz na tom mieste leží hladký okrúhly kameň, pri ktorom sa za úsvitu a súmraku zhromažďujú hrdličky. Každý august tam blesk udrel znova a milenci vyzývali jeden druhého, aby cez kameň prebehli, keď sa nad mestom zaťahujú búrkové mračná. Len Gillianini frajeri boli dostatočne zamilovaní na to, aby riskovali, že ich zasiahne blesk. Dvaja z nich sa po behu cez trávnik ocitli na pohotovosti a už navždy im stáli vlasy dupkom a oči mali doširoka otvorené, dokonca aj keď spali.

Keď mala Gillian osemnásť, ostala zamilovaná celé tri mesiace – dostatočne dlho na to, aby sa rozhodla, že ujde do Marylandu a vydá sa. Musela utiecť, lebo tety jej odmietli dať požehnanie. Podľa nich bola Gillian mladá a hlúpa a otehotnela by rekordne rýchlo – všetko to boli predpoklady pre nešťastný a obyčajný život. Ukázalo sa, že tety mali pravdu, len čo sa týkalo jej veku a hlúposti. Gillian nemala dostatok času na to, aby otehotnela – dva týždne po svadbe opustila svojho manžela kvôli mechanikovi, ktorý jej opravil toyotu. To bolo prvé z jej katastrofálnych manželstiev. No v tú noc, keď utekala z domu, sa zdalo, že je možné všetko. Dokonca aj šťastie. Sally pomohla Gillian zviazať dokopy niekoľko bielych plachiet, aby sa mohla vykradnúť z domu. Sally si o svojej mladšej sestre myslela, že je nenásytná a sebecká. Gillian si zas myslela, že Sally je domýšľavá a prudérna. No i tak boli sestry a teraz, keď sa mali rozlúčiť, stáli pred otvoreným oknom, objímali sa a plakali. Potom si odprisahali, že budú od seba len chvíľku.

„Kiež by si šla s nami,“ povedala Gillian polohlasom tak, ako na seba hovorievali počas búrok.

„Nemusíš to robiť,“ odpovedala Sally. „Ak si tým nie si celkom istá.“

„S tetami som skončila. Chcem žiť skutočný život. Chcem ísť niekam, kde nikto nikdy o Owensových nepočul.“ Gillian mala na sebe krátke biele šaty, ktoré si neustále sťahovala nižšie na stehná. Miesto vzlykania sa začala hrabať v kabelke, až kým nenašla pokrkvany balíček cigariet. Keď zapálila zápalku, obe sestry žmurkli. Stáli v tme a pozorovali oranžové svetlo cigarety, vždy keď si Gillian potiahla. Sally sa dokonca ani neobťažovala podotknúť, že rozžeravený popol padal na dlážku, ktorú len prednedávnom zametala.

„Sľúb mi, že tu neostaneš,“ ozvala sa Gillian. „Celkom ťa to požuje a skončíš ako dokrkvany kus papiera. Zničíš si život.“

V záhrade pod nimi nervózne čakal chlapec, s ktorým sa Gillian rozhodla ujsť. Gillian bola známa tým, že keď šlo do tuhého, zvyčajne cúvla. Len tohto roku boli traja vysokoškooláci presvedčení, že si ich chce vziať. Každý jej kúpil diamantový prsteň. Gillian chvíľu nosila všetky tri na retiazke, no nakoniec ich vrátila a v rámci jedného týždňa zlomila srdcia v Princetone, Providence i v Cambridgei. Spolužiaci z maturitného ročníka uzatvárali stávky o to, s kým pôjde Gillian na ples, lebo už celé mesiace prijímala pozvania od rôznych nápadníkov, len aby svoje slovo následne odvolala.

Chlapec v záhrade, ktorý sa mal onedlho stať jej prvým manželom, začal na strechu hádzať kamienky. Znelo to ako krupobitie. Sestry si padli do náručia. Mali pocit, akoby ich sám osud zodvihol zo zeme, pohrkal nimi v hrsti a každú